gänglich. Dazu Nom. abstr. °त्व n. — *b*) *Nichts ausgebend, Knicker* Spr. 7689. — 2) m. *a*) *der höchste Gott:* *Vishṇu, Çiva. — *b*) *Pl. *eine best. Klasse von Göttern,* = तुषित Gal. — *c*) N. pr. eines Sohnes des Manu Raivata und eines Schlangendämons. — 3) n. (*m.) *Indeclinabile* Spr. 7689. Dazu Nom. abstr. °त्व n. Mahâbh. 3,69,*b*.

4. अव्यय m. häufig fehlerhaft für अप्यय.

अव्ययमान Adj. *sich nicht ergehend, unbeweglich* Maitrjup. 2,2.

अव्ययवत्त् Adj. *ein Indeclinabile seiend.*

अव्ययात्मन् Adj. *von unvergänglichem Wesen* 104,26. 105,7.

अव्ययीभाव m. *adverbiales Compositum.* °समास m. dass.

*अव्यर्ण Adj. *unangefochten* Bhaṭṭ. 9,19.

अव्यर्धुक Adj. *nicht verlustig gehend* (mit Instr.).

अव्यलीक Adj. 1) *ohne Leiden, wohl auf* MBh. 5,23,14. — 2) *ohne Falsch, ehrlich, wahr.* °म् Adv.

अव्यवच्छिन्न Adj. *ununterbrochen* Çat. Br. 1,3,5, 13. 16. 7,2,4. 7,4,2,20.

अव्यवच्छेद m. *Ununterbrochenheit.*

1. अव्यवधान n. 1) *das Nichtdazwischentreten von Etwas, Nichtunterbrochenwerden durch Etwas* 244, 2. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 94. Comm. zu Njâjas. 2,1,30. — 2) *Nichtsonderung, Nichtscheidung.*

2. अव्यवधान Adj. 1) *unbedeckt, nackt, bloss* (Boden) Kâd. 170,11. — 2) *ununterbrochen.*

अव्यवलम्बिन् Adj. *nicht gestützt, — fest stehend.*

अव्यवसायवत्त्, °सायिन् und °सित (R. 4,26,13) Adj. *unentschlossen, Nichts unternehmend.*

अव्यवस्त Adj. *nicht gebunden, — gewunden.*

अव्यवस्थिति f. *das keinen festen Wohnsitz Haben* MBh. 12,274,18. Es kann übrigens auch व्यव° gemeint sein.

अव्यवस्रंस m. *das Nichtauseinanderfallen.*

अव्यवहार m. 1) *ungebührliches Verfahren* Hâsj. — 2) *Nichtgebrauch eines Ausdrucks* Kap. 1,120.

अव्यवहार्य Adj. *womit man sich nicht befassen kann* Mâṇḍ. Up. 7.

अव्यवहित Adj. 1) *nicht getrennt, unmittelbar anstossend, — folgend.* — 2) *durch nichts Anderes unterbrochen, ganz auf Jmd* oder *Etwas gerichtet* (भक्ति) Bhâg. P. 3,29,12. — 3) *durch* अ *getrennt* VS. Prât. 3,64.

अव्यवहृत Adj. = अव्यवहार्य Bhâg. P. 5,1,21.

अव्यवाय m. 1) *das Nichtdazwischentreten* Lâṭj. 1,2,15. — 2) *das Ungetrenntsein, ununterbrochener Zusammenhang* Gaim. 5,1,31. 3,17. Njâjam. 5,3,11.

अव्यविकन्याय m. *die Weise von* अवि *und* अविक, so v. a. *Wandelbarkeit der Wortformen je nach Umständen.*

अव्यवेत Adj. 1) *nicht getrennt durch* (Instr.) Ṛ.V. Prât. 5,25. — 2) *durch* अ *getrennt* VS. Prât. 3,64.

अव्यसन und °निन् Adj. *keine tadelnswerthen Passionen habend.*

अव्यस्त Adj. *nicht auseinandergerissen* Lâṭj. 6, 10,18.

अव्याकृत Adj. *ungesondert, ungetheilt* MBh. 12, 242,13. Vgl. Mahîdh. zu VS. 40,9 und Comm. zu Çat. Br. 14,7,2,13.19. 8,6,1.

अव्यादेप m. *Nichtzerstreutheit, Geistesgegenwart.*

1. अव्याज m. *kein Betrug, — Täuschung.* Am Anfange eines Comp. *ohne Betrug, — angewandte Künste.*

2. अव्याज Adj. *nicht simulirt, natürlich, wirklich* Mâlatîm. 77,15 (69,15). Bâlar. 16,20.

*अव्याद् m. Bein. Jama's Gal.

अव्याधित Adj. *nicht krank, gesund* Ind. St. 13,196.

अव्याध्य Adj. *nicht zu schlagen* (Ader) Suçr. 1,362,5.

अव्यानयितव्य Adj. *nicht mit dem* Vjâna *zu fassen* Nṛs. Up. in Ind. St. 9,165.

अव्यापत्ति f. *die Nichtverwandlung des* Visarga *in den* Ûshman.

अव्यापद् f. *kein Fehler* Bhâvapr. 3,27.

अव्यापन्न Adj. *nicht gestorben* Megh. 10. 98.

अव्यापाद् m. *das Freisein vom Verlangen Andern zu schaden* Lalit. 36,5.

अव्यापार m. 1) **Musse.* — 2) *eine Einem nicht zukommende Beschäftigung.*

अव्यापिन् Adj. *nicht allumfassend.*

अव्याप्त Adj. *nicht erfüllt von, — versetzt mit* (Instr.) Spr. 966.

अव्याप्ति f. *das Nichtallumfassen.*

अव्याप्यवृत्ति Adj. *nicht stets sich vorfindend, an bestimmte Bedingungen geknüpft, nur relativ Geltung habend* Z. d. d. m. G. 29,246. Dazu Nom. abstr. °त्व n. Comm. zu Njâjas. 2,2,18.

अव्यायत Adj. *nicht getrennt* Ṛ.V. Prât. 14,19.

अव्यायाम m. *keine körperliche Anstrengung, — Uebung.*

अव्यावहारिक Adj. (f. ई) *womit man sich nicht befassen kann* Bhâg. P. 10,85,14.

अव्यावृत्त Adj. 1) *ungeschieden, ununterschieden* Comm. zu Njâjas. 3,2,42. — 2) *gleichzeitig* TS. 6, 4,8,3. TBr. 1,1,8,1.

अव्यावृत्ति f. *das Sichnichtabwenden, nicht den Rücken Kehren* Lâṭj. 1,2,15.

अव्याहत Adj. 1) *ungehemmt, ungehindert.* — 2) *nicht im Widerspruch stehend.* Dazu Nom. abstr. °त्व n. H. 66.

*अव्याहारिन् Adj. *nicht sprechend.*

अव्याहृत n. *das Nichtsprechen, Schweigen* Spr. 708.

अव्युच्छित्ति f. *Nichtunterbrechung.*

अव्युच्छिन्न Adj. *ununterbrochen.*

अव्युच्छेत्तर् Nom. ag. *nicht unterbrechend, — störend.*

अव्युत्थान n. *das Nichtnachgeben, das Bestehen auf Etwas.*

अव्युत्पन्न Adj. 1) *nicht erfolgt* Veṇis. 10,14. — 2) *nicht entstanden, so v. a. grammatisch nicht zu zerlegen, keine Etymologie habend.* — 3) *ungebildet, roh.* °मति Adj. Spr. 6783.

अव्युष्ट Adj. *noch nicht leuchtend.*

अव्युष्टि f. *die Zeit vor Tagesanbruch* TS. 1,5,7,5.

अव्यूढ Adj. *nicht auseinandergerückt* Çat. Br. 5,1,3,13. 5,4,33.

अव्यूह m. 1) *Untheilbarkeit* Njâjas. 4,2,22. — 2) *keine Auflösung von Halbvocalen* oder *zusammengeflossenen Vocalen.*

अव्यूढ Adj. *ungeschmälert* Çat. Br. 12,3,5,13.

अव्यूढि f. *das Nichtmisslingen.*

अव्येष्यत् Adj. *nicht verschwindend, sich nicht verlierend.*

अव्रण Adj. *unverletzt* (eig. und übertr.).

1. अव्रत n. *das Nichtbeobachten der religiösen Vorschriften.*

2. अव्रत 1) Adj. (f. आ) *a*) *gesetzlos, ungehorsam, ruchlos.* — *b*) *die religiösen Obliegenheiten nicht erfüllend* Gobh. 1,9,19. MBh. 12,228,72. Spr. 3285. — 2) *m. *ein* Daitja Gal.

अव्रतवत्त्, अव्रतिक und अव्रतिन् Adj. = 2. अव्रत 1) *b*).

अव्रत्य Adj. *den religiösen Vorschriften nicht entsprechend* Âçv. Çr. 12,8,19. Gobh. 1,6,7. Ait. Âr. 469,2.

*अव्राजिन् Adj. gaṇa ग्राह्यादि.

अव्रात्य m. *kein* Vrâtja.

*अव्रीड m. N. pr. eines Mannes.

1. अश्, अश्नोति und अश्नुते 1) *gelangen zu* (Acc.), *erreichen; einholen.* ककुभः so v. a. *nach allen Weltgegenden hin sich zerstreuen.* — 2) *erlangen.* — 3) *treffen, über Jmd kommen.* — 4) *bewältigen.* — 5) *darbringen, darreichen.* — 6) *geniessen* Spr. 3067. — 7) **durchdringen, erfüllen.* — 8) **anhäufen.* — Mit अनु 1) *gleichkommen.* — 2) *erlangen.* — Mit अभि 1) *gelangen zu, erreichen.* — 2) *erlangen.* — 3) *bewältigen.* — Mit आ *erreichen.* — प्रा-